

Maart 1882

Waarde Geesje,

Na jarenlang verzamelen is ons huis veel te vol geworden. Op weg naar de voordeur struikel ik over de kleedjes van mijn vrouw Kate. En die antieke slee staat ook verschrikkelijk in de weg. Er hangen zoveel van onze schilderijen aan de muren, dat ik de muren niet meer kan zien. En waar zijn mijn mooie zilveren lepels gebleven?

Binnenkort verhuizen we naar Scheveningen. Het is een chic pand, maar wel erg lelijk, want alles is spiksplinternieuw. En zoals je weet: wij hebben een hekel aan nieuw. We gaan dus flink verbouwen. De muren blijven wit, maar alle balken beneden laten we deftig ossenbloedrood schilderen, met zwart en een likje goud. Dan ziet het er meteen een stuk ouder uit. En dan moeten al onze spullen worden verhuisd: grote antieke meubels. Die kleedjes van Kate. Mijn zilveren lepels, honderden vazen, snuisterijen, spiegels. En zoals je weet, schilderen we ook wat af! Dus al onze schilderijen moeten ook een nieuwe plek krijgen... Die arme paarden. Het zal wel een fortuin kosten.

Maar nadat we verhuisd zijn, zal het er allemaal wonderbaarlijk prachtig uitzien. Daar zijn Kate en ik van overtuigd. Kom je snel op bezoek?

Christoffel

P.S. Kate kwam vandaag op een interessant idee. Misschien kunnen we onze mooie spullen schenken aan het Fries Museum, wanneer wij er niet meer zijn. Dan kan iedereen er nog honderden jaren van genieten.